EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1337/2008

2008 m. gruodžio 16 d.,

sukuriantis priemonę, skirtą greitai reaguoti į sparčiai didėjančias maisto kainas besivystančiose šalyse

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 179 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos [1],

kadangi:

(1) Dėl maisto kainų svyravimo daug besivystančių šalių ir jų gyventojų atsidūrė dramatiškoje padėtyje. Ši maisto krizė, kartu su finansų ir energetikos krize bei aplinkos būklės blogėjimu, kelia pavojų, kad dar keli šimtai milijonų žmonių atsidurs itin dideliame skurde, badaus ir prastai maitinsis, ir todėl reikia daugiau solidarumo su šiais gyventojais. Visi duomenys apie maisto rinkų perspektyvą leidžia daryti išvadą, kad didelis maisto kainų svyravimas galimas ir ateityje.

(2) Papildant esamas Europos Sąjungos vystymosi politikos priemones, šiuo reglamentu turėtų būti sukurta finansavimo priemonė, skirta greitai reaguoti į krizę, kurią sukėlė svyruojančios maisto kainos besivystančiose šalyse.

(3) Europos konsensuse dėl vystymosi [2], kurį 2005 m. gruodžio 20 d. priėmė Taryba, Taryboje posėdžiavę valstybių narių vyriausybių atstovai, Europos Parlamentas ir Komisija, pabrėžiama, kad Europos bendrija (toliau – Bendrija) toliau dirbs, kad padidintų aprūpinimo maistu saugumą tarptautiniu, regioniniu ir nacionaliniu lygiais; šis reglamentas turėtų padėti siekti šio tikslo.

(4) 2008 m. gegužės 22 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl didėjančių maisto kainų Europos Sąjungoje ir besivystančiose šalyse, kuria paragino Tarybą užtikrinti, kad visos su maistu susijusios nacionalinės ir tarptautinės politinės kryptys, kuriomis siekiama užtikrinti teisę į maistą, būtų darnios.

(5) Europos Vadovų Taryba savo 2008 m. birželio 20 d. susitikime ryžtingai dar kartą patvirtino įsipareigojimą siekti bendro tikslo – iki 2010 m. oficialią pagalbą vystymuisi (OPV) padidinti iki 0,56 % bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP), o iki 2015 m. – iki 0,7 % BNP, kaip nurodyta 2005 m. gegužės 24 d. Tarybos išvadose, 2005 m. birželio 16–17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadose ir Europos konsensuse dėl vystymosi.

(6) 2008 m. birželio 20 d. išvadose pripažindama, kad didelės maisto kainos turėjo labai didelės įtakos neturtingiausių pasaulio gyventojų padėčiai ir sukėlė pavojų pažangai siekiant visų Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT), Europos Vadovų Taryba priėmė ES veiksmų siekiant TVT darbotvarkę, kurioje nurodyta, kad Europos Sąjunga, laikydamasi Maisto ir žemės ūkio organizacijos (MŽŪO) konferencijos deklaracijos, priimtos 2008 m. birželio 5 d. MŽŪO aukšto lygio konferencijoje apie aprūpinimo maistu saugumą pasaulyje (MŽŪO konferencijos deklaracija), įsipareigoja skatinti visuotinę partnerystę maisto ir žemės ūkio srityje ir nori atlikti svarų vaidmenį padėdama iki 2010 m. iš dalies išspręsti finansavimo trūkumo problemą žemės ūkio, aprūpinimo maistu saugumo ir kaimo plėtros srityse.

(7) Europos Vadovų Taryba taip pat nutarė, kad siekdama šių tikslų Europos Sąjunga skatins imtis geriau koordinuotų ir ilgalaikių tarptautinių veiksmų dabartinei maisto krizei spręsti, ypač Jungtinių Tautų (JT) ir tarptautinėse finansų institucijose, kad ji palankiai vertina tai, kad JT Generalinis Sekretorius sudarė Pasaulinės aprūpinimo maistu saugumo krizės aukšto lygio darbo grupę (ALDG) ir ketina visapusiškai prisidėti prie MŽŪO konferencijos deklaracijos įgyvendinimo. Šiuo atžvilgiu ALDG priėmė išsamų veiksmų planą (IVP), o tarptautinės organizacijos ir regioninės organizacijos pradėjo savo iniciatyvas. Europos Vadovų

[1] 2008 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) ir 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas.

[2] Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendras pareiškimas dėl Europos Sąjungos vystymosi politikos: „Europos konsensusas“ (OL C 46, 2006 2 24, p. 1).

Taryba taip pat padarė išvadą, kad Europos Sąjunga rems tvirtus atsakomuosius veiksmus žemės ūkio produktų tiekimo srityje besivystančiose šalyse, visų pirma užtikrindama reikiamą sąnaudų žemės ūkio srityje finansavimą ir paramą naudojant rinkos principais grindžiamas rizikos valdymo priemones, kad Europos Sąjunga iš esmės padidins paramą viešojo ir privataus sektoriaus investicijoms į žemės ūkį ir apskritai skatins besivystančias šalis formuoti tinkamesnę žemės ūkio politiką, visų pirma siekiant užtikrinti aprūpinimo maistu saugumą ir stiprinti regioninę integraciją, ir kad Europos Sąjunga taip pat mobilizuos išteklius, skirtus ne tik pagalbai maistu, bet ir neturtingų bei pažeidžiamų gyventojų grupių minimalios socialinės apsaugos sistemai finansuoti.

(8) Siekiant visiškai panaikinti didelių maisto kainų padarinius ir jų išaugimo priežastis, reikia labai daug finansinių ir materialinių išteklių. Šią problemą turėtų padėti spręsti visa tarptautinė bendruomenė; Bendrija stengėsi deramai prisidėti. 2008 m. birželio 20 d. susitikime Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymą pagal dabartinę finansinę sistemą sukurti naują fondą, skirtą žemės ūkiui besivystančiose šalyse remti.

(9) Bendrijos atsako strategija turėtų būti visų pirma siekiama artimiausiu ir vidutinės trukmės laikotarpiu stipriai padidinti gamybą besivystančių šalių žemės ūkio sektoriuje, tuo pat metu gerokai sumažinant neigiamą maisto kainų svyravimo poveikį neturtingiausiems šių šalių gyventojams. Gamybos padidinimas taip pat naudingas Bendrijai, nes tai mažintų dabartinį žemės ūkio produktų kainų spaudimą.

(10) Bendrija gali pasinaudoti keliomis priemonėmis, pagal kurias skiriama ilgalaikė parama vystymuisi, visų pirma 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1905/2006, nustatančiu vystomojo bendradarbiavimo finansinę priemonę [1], ir Europos plėtros fondu, teikiančiu OPV Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalims bei užjūrio šalims ir teritorijoms (UŠT), (toliau – EPF) – jos neseniai buvo suplanuotos atsižvelgiant į finansavimo reikalavimus atitinkančių šalių vidutinės trukmės ir ilgalaikius vystymosi prioritetus. Didelės apimties perprogramavimas, atliktas pagal šias priemones, siekiant reaguoti į trumpalaikę krizę keltų pavojų esamų bendradarbiavimo strategijų su šiomis šalimis pusiausvyrai ir darnai. Bendrija taip pat gali pasinaudoti 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos [2] neatidėliotinai pagalbai teikti ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1717/2006, nustatančiu stabilumo priemonę [3].

(11) Vis dėlto tos priemonės jau iki galo mobilizuotos arba perprogramuotos 2008 m., siekiant spręsti svyruojančių maisto kainų besivystančiose šalyse neigiamą poveikį. Tas pat, tik labai ribotu mastu galėtų būti padaryta ir 2009 m., tačiau to tikrai nepakaktų poreikiams patenkinti.

(12) Dėl to reikia patvirtinti specialią finansavimo priemonę, kuri papildytų esamas išorės finansavimo priemones, patvirtinti neatidėliotinas ir papildomas priemones, kuriomis būtų greitai pašalintos dabartinių svyruojančių maisto kainų besivystančiose šalyse pasekmės.

(13) Parama pagal šį reglamentą turėtų būti tvarkoma taip, kad būtų padidintas maisto tiekimas vietos gyventojams.

(14) Pagal šią finansavimo priemonę patvirtintos priemonės turėtų padėti besivystančioms šalims padidinti žemės ūkio gamybą ateinančiais sezonais, greitai reaguoti į neatidėliotinus šalių ir jų gyventojų poreikius bei imtis pirmųjų žingsnių siekiant ateityje kiek įmanoma išvengti padėties, kai neužtikrinamas aprūpinimo maistu saugumas, taip pat padėti sušvelninti svyruojančių maisto kainų pasaulyje poveikį, padedant neturtingiausiems žmonėms, smulkiems ūkininkams bei Europos vartotojams ir ūkininkams.

(15) Dėl paties šiame reglamente numatytų priemonių pobūdžio reikia sukurti efektyvias, lanksčias, skaidrias ir greitas jų finansavimo sprendimų priėmimo procedūras, užtikrinant glaudų visų susijusių institucijų bendradarbiavimą.

(16) Siekiant užkirsti kelią dabartinės maisto krizės pasikartojimui turi būti užtikrintas trumpalaikių priemonių, skirtų padėti gyventojams, kuriuos tiesiogiai ir labiausiai veikia sparčiai didėjančios ir (arba) svyruojančios maisto kainos, ir labiau struktūrinio pobūdžio priemonių nuoseklumas ir tęstinumas.

[1] OL L 378, 2006 12 27, p. 41.

[2] OL L 163, 1996 7 2, p. 1.

[3] OL L 327, 2006 11 24, p. 1.

(17) Būtina įtraukti nuostatas, užtikrinančias Bendrijos finansinių interesų apsaugą pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ([1]), 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ([2]) ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ([3]).

(18) Kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šių veiksmų masto tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(19) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([4]).

(20) Skirtingos vystymąsi skatinančios priemonės ir ši finansavimo priemonė taikomos taip, kad būtų užtikrintas bendradarbiavimo tęstinumas, visų pirma susijęs su perėjimu nuo neatidėliotinos pagalbos veiksmų prie vidutinės trukmės ir ilgalaikių veiksmų. Šis reglamentas turėtų atitikti ilgalaikę strategiją, skirtą prisidėti prie besivystančių šalių aprūpinimo maistu saugumo atsižvelgiant į jų pačių poreikius ir ketinimus.

(21) Siekiant užtikrinti, kad šiame reglamente numatytos priemonės būtų efektyvios, ir atsižvelgiant į skubų jų pobūdį šis reglamentas turėtų įsigalioti kitą dieną po jo paskelbimo,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Bendrija finansuoja priemones, skirtas remti greitus ir tiesioginius veiksmus kuriais reaguojama į svyruojančias maisto kainas besivystančiose šalyse; šios priemonės visų pirma apima perėjimo nuo neatidėliotinos pagalbos veiksmų prie vidutinės trukmės bei ilgalaikio vystomojo bendradarbiavimo laikotarpį.

2. Priemonės, nurodytos 1 dalyje, turi būti skirtos besivystančioms šalims, kaip apibrėžta Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Pagalbos vystymuisi komiteto (OECD/PVK), ir jų gyventojams, pagal toliau išdėstytas nuostatas.

Šios priemonės tvirtinamos laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Jos skirtos finansuoti iniciatyvoms, kuriomis padedama siekti šio reglamento tikslo ir uždavinių.

3. Kai įmanoma, veiksmų programos, kurias įgyvendina finansavimo reikalavimus pagal 4 straipsnio 1 dalį atitinkantys subjektai, parengiamos konsultuojantis su pilietinės visuomenės organizacijomis, ir pagal šią finansavimo priemonę finansuojamuose projektuose turi dalyvauti tokios organizacijos.

4. Siekiant optimalaus šio reglamento naudingumo ir poveikio, ištekliai turi būti sukoncentruoti į ribotą sąrašą šalių, kurioms teikiamas didelis prioritetas ir kurios nustatomos remiantis priede išdėstytų kriterijų visuma, šią veiklą derinant su kitais paramos teikėjais ir kitais vystymosi partneriais, pasitelkiant atitinkamus poreikių vertinimus, pateiktus specializuotų ir tarptautinių organizacijų, pavyzdžiui, JT sistemos organizacijų, konsultuojantis su šalimis partnerėmis.

5. Siekiant užtikrinti Bendrijos paramos nuoseklumą ir efektyvumą, jei įgyvendintina programa yra regioninio ar tarpvalstybinio pobūdžio, laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos gali būti nuspręsta, kad ta programa taip pat gali naudotis kitų besivystančių šalių, nepriklausančių tam regionui, gyventojai.

6. Jei parama turi būti teikiama tarptautinių organizacijų, įskaitant regionines organizacijas, įgyvendinamoms priemonėms, tai šios organizacijos atrenkamos laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos ir atsižvelgiant jų pridėtinę vertę, lyginamuosius privalumus bei gebėjimą greitai ir efektyviai įgyvendinti programas siekiant patenkinti specifinius remtinų besivystančių šalių poreikius, remiantis šio reglamento tikslais.

2 straipsnis

Tikslai ir principai

1. Pagrindiniai paramos ir bendradarbiavimo pagal šį reglamentą tikslai:

a) skatinti remtinų šalių ir regionų žemės ūkio sektoriaus pasiūlos didinimą;

b) remti veiksmus, skirtus greitai ir tiesiogiai reaguoti siekiant sušvelninti neigiamą svyruojančių maisto kainų poveikį vietos gyventojams, atsižvelgiant į visuotinius aprūpinimo maistu saugumo tikslus, įskaitant JT mitybos reikalavimų standartus;

([1]) OL L 312, 1995 12 23, p. 1.
([2]) OL L 292, 1996 11 15, p. 2.
([3]) OL L 136, 1999 5 31, p. 1.
([4]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

c) stiprinti žemės ūkio sektoriaus gamybos pajėgumus ir valdymą, kad būtų užtikrintas didesnis intervencijų tvarumas.

2. Turi būti taikomas diferencijuotas metodas, kuriuo atsižvelgiama į vystymosi kontekstą ir svyruojančių maisto kainų poveikį, kad remtinoms šalims ar regionams bei jų gyventojams būtų teikiama tikslinė, specialiai sukurta ir pritaikyta parama, atsižvelgiant į jų poreikius, strategijas, prioritetus ir reagavimo pajėgumus.

3. Pagal šį reglamentą remiamos priemonės turi būti koordinuojamos su priemonėmis, kurios remiamos pagal kitus teisės aktus, įskaitant Reglamentą (EB) Nr. 1257/96, Reglamentą (EB) Nr. 1905/2006, Reglamentą (EB) Nr. 1717/2006 ir AKR ir EB partnerystės susitarimą [1], kad būtų užtikrintas bendradarbiavimo tęstinumas, pirmiausia kiek tai susiję su perėjimu nuo neatidėliotinos pagalbos veiksmų prie vidutinės trukmės ir ilgalaikių veiksmų.

4. Komisija turi užtikrinti, kad pagal šį reglamentą patvirtintos priemonės atitiktų Bendrijos bendrą politikos strategiją atitinkamos finansavimo reikalavimus atitinkančios šalies ar šalių atžvilgiu.

3 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Bendrijos parama ir bendradarbiavimas įgyvendinami remiantis 1 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytais paramos priemonių finansavimo sprendimais, kurie priimami 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Šios finansavimo priemonės naudojimo bendrą planą, įskaitant 1 straipsnio 4 dalyje nurodytų remtinų šalių sąrašą ir paskirstymą 4 straipsnio 2 dalyje nurodytiems finansavimo reikalavimus atitinkantiems subjektams, pateikia Komisija, o šis planas priimamas 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. 13 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas anksčiau nei 2009 m. gegužės 1 d. turi pateikti nuomonę dėl šio bendro plano.

2. Atsižvelgiant į specifines sąlygas kiekvienos šalies lygiu, gali būti įgyvendinamos tokios paramos priemonės:

a) priemonės, skirtos gerinti galimybes gauti žemės ūkio gamybai reikalingų žaliavų ir pasinaudoti atitinkamomis paslaugomis, įskaitant trąšas ir sėklas, ypač daug dėmesio skiriant vietos priemonėms ir jų prieinamumui;

b) apsaugos priemonės, kuriomis siekiama išlaikyti ar pagerinti žemės ūkio gamybos pajėgumus ir spręsti labiausiai pažeidžiamų gyventojų, įskaitant vaikus, pagrindinius maisto poreikius;

c) kitos nedidelio masto priemonės, kuriomis siekiama didinti gamybą, grindžiamos šalies poreikiais: mikrokreditai, investicijos, įranga, infrastruktūra ir saugojimas; taip pat profesinis mokymas ir parama žemės ūkio sektoriaus profesijų atstovų grupėms.

3. Šių paramos priemonių įgyvendinimas turi atitikti Deklaraciją dėl pagalbos efektyvumo, priimtą 2005 m. kovo 2 d. Paryžiuje vykusiame aukšto lygio forume dėl pagalbos efektyvumo (Paryžiaus deklaracija dėl pagalbos efektyvumo) ir Veiksmų darbotvarkę, priimtą 2008 m. rugsėjo 4 d. Akroje vykusiame aukšto lygio forume dėl pagalbos efektyvumo (Akros veiksmų darbotvarkė). Daugiausia dėmesio turi būti skiriama mažiems ir vidutiniams šeimos arba maisto produktų gamybos ūkiams, ypač tiems, kuriuos valdo moterys, ir maisto krizės labiausiai paveiktiems neturtingiausiems gyventojams, išvengiant vietos rinkų ir gamybos iškraipymo; žemės ūkio gamybai reikalingos žaliavos ir paslaugos kiek įmanoma turi būti įsigyjamos vietoje.

4. Administracinės paramos priemonėms, kurios atitinka šio reglamento tikslus, gali būti teikiamas ne didesnis nei 2 % 12 straipsnyje nurodytos sumos finansavimas.

4 straipsnis

Atitiktis reikalavimams

1. Finansavimo reikalavimus atitinkantys subjektai, tiek, kiek jų programos padeda siekti šio reglamento tikslų, yra:

a) šalys partnerės ir regionai partneriai bei jų institucijos;

b) decentralizuotos šalių-partnerių įstaigos, pavyzdžiui, savivaldybės, provincijos, departamentai ir regionai;

c) šalių-partnerių bei regionų-partnerių ir Bendrijos įsteigtos jungtinės įstaigos;

d) tarptautinės organizacijos, įskaitant regionines organizacijas, JT organai, skyriai ir misijos, tarptautinės ir regioninės finansų institucijos ir vystymosi bankai;

e) Bendrijos institucijos ir įstaigos, tačiau tik 3 straipsnio 4 dalyje nurodytų paramos priemonių įgyvendinimo tikslais;

f) ES agentūros;

[1] Partnerystės susitarimas tarp Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių, pasirašytas 2000 m. birželio 23 d. Kotonu (OL L 317, 2000 12 15, p. 3).

g) toliau išvardyti valstybių narių, šalių-partnerių bei regionų-partnerių ir bet kurios kitos trečiosios šalies subjektai ir įstaigos, kurie laikosi Reglamente (EB) Nr. 1905/2006 nustatytų taisyklių dėl galimybės naudotis Bendrijos išorės parama, jeigu šie subjektai ir įstaigos padeda siekti šio reglamento tikslų:

i) viešosios ar kvazivalstybinės įstaigos, vietos valdžios institucijos ir konsorciumai ar juos atstovaujančios asociacijos;

ii) bendrovės, įmonės ir kitos privačios organizacijos bei verslovės;

iii) finansų įstaigos, teikiančios, skatinančios ir finansuojančios privačias investicijas šalyse partnerėse ir regionuose partneriuose;

iv) nepriklausomi ir atskaitingi nevalstybiniai subjektai;

v) fiziniai asmenys.

2. Paskirstant išteklius šio straipsnio 1 dalies d punkte išvardytiems subjektams ir kitiems finansavimo reikalavimus atitinkantiems subjektams užtikrinama tinkama pusiausvyra.

5 straipsnis

Finansavimo rūšys

Bendrijos finansavimas gali būti šių formų:

a) projektai ir programos;

b) biudžetui skirta parama, ypač sektorių biudžetui skirta parama, jei šalies partnerės viešųjų išlaidų valdymas yra pakankamai skaidrus, patikimas bei efektyvus ir jeigu įvykdytos atitinkamoje geografinėje finansavimo priemonėje nustatytos biudžetui skirtai paramai taikomos sąlygos;

c) įnašai, mokami tarptautinėms arba regioninėms organizacijoms ir tokių organizacijų valdomiems tarptautiniams fondams;

d) įnašai į nacionalinius fondus, šalių-partnerių bei regionų-partnerių įsteigtus bendram kelių paramos teikėjų finansavimui pritraukti, arba į vieno ar kelių paramos teikėjų įsteigtus fondus, skirtus bendrai įgyvendinti projektus;

e) bendras finansavimas su 4 straipsnyje apibrėžtais finansavimo reikalavimus atitinkančiais subjektais;

f) pagal Komisijos programas Europos investicijų bankui (EIB) ar kitiems finansų tarpininkams skirtos lėšos paskoloms (visų pirma investicijoms ir privačiojo sektoriaus vystymuisi remti) ar rizikos kapitalui teikti (subordinuotos ar sąlyginės paskolos) arba kitaip laikinai nedideliu mastu prisidėti prie verslo įmonių kapitalo ir įnašams į garantinius fondus pagal Reglamento (EB) Nr. 1905/2006 32 straipsnį vykdyti, su sąlyga, kad Bendrijos finansinė rizika apribojama šių lėšų dydžiu.

6 straipsnis

Finansavimo ir valdymo procedūros

1. Pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės įgyvendinamos laikantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento [1], reikiamais atvejais atsižvelgiant į priimamų priemonių reagavimo į krizinę padėtį pobūdį.

2. Bendro finansavimo ir kitais tinkamai pagrįstais atvejais, Komisija viešosios valdžios, visų pirma biudžeto vykdymo, užduotis gali pavesti Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 54 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytoms įstaigoms.

3. Decentralizuoto valdymo atveju Komisija gali nuspręsti vadovautis šalies-partnerės ar regiono-partnerio naudos gavėjo viešųjų pirkimų arba dotacijų skyrimo procedūromis, nustačiusi, kad jos atitinka reikiamus Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 kriterijus, jeigu įvykdytos Reglamente (EB) Nr. 1905/2006 išdėstytos sąlygos.

4. Bendrijos parama iš esmės negali būti naudojama finansavimo reikalavimus atitinkančių šalių mokesčiams, muitams ar rinkliavoms sumokėti.

5. Teisę dalyvauti atitinkamose sutarčių sudarymo procedūrose turi visi fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie atitinka finansavimo reikalavimus pagal šaliai, kurioje vykdomi veiksmai, taikomą geografinę vystymosi priemonę, taip pat visi fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie atitinka finansavimo reikalavimus pagal įgyvendinančios tarptautinės organizacijos taisykles, užtikrinant, kad visiems paramos teikėjams būtų sudarytos vienodos sąlygos. Tos pačios taisyklės taikomos prekėms ir medžiagoms. Ekspertai gali būti bet kokios pilietybės.

[1] OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

7 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

Biudžetiniai įsipareigojimai nustatomi remiantis Komisijos priimtais sprendimais.

8 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga

1. Kiekviename finansiniame susitarime, sudarytame įgyvendinant šį reglamentą, turi būti nuostatos, užtikrinančios Bendrijos finansinių interesų apsaugą, visų pirma – nuo pažeidimų, sukčiavimo, korupcijos ir visos kitos neteisėtos veiklos, laikantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, Reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ir Reglamento (EB) Nr. 1073/1999.

2. Susitarimuose Komisijai ir Audito Rūmams turi būti aiškiai suteikiama teisė atlikti Bendrijos finansavimą gavusio sutartininko arba subsutartininko auditą, įskaitant dokumentų auditą arba auditą vietoje. Be to, Komisija juose aiškiai įgaliojama vykdyti patikrinimus ir inspektavimus vietoje, kaip numatyta Reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96.

3. Visose įgyvendinant paramą sudarytose sutartyse Komisijos ir Audito Rūmų teisės, nurodytos šio straipsnio 2 dalyje, turi būti užtikrintos tiek sutarčių vykdymo metu, tiek baigus jas vykdyti.

9 straipsnis

Informavimas apie Europos Sąjungos veiklą

Pagal šį reglamentą sudarytose sutartyse numatomos specialios nuostatos, kuriomis būtų užtikrinamas tinkamas informavimas apie visą pagal šias sutartis Europos Sąjungos vykdomą veiklą.

10 straipsnis

Įvertinimas

1. Komisija stebi ir peržiūri pagal šį reglamentą vykdomą veiklą, prireikus pasitelkdama nepriklausomus išorės vertinimus, siekdama nustatyti, ar buvo pasiekti tikslai, ir parengti rekomendacijas, kaip gerinti būsimą bendradarbiavimo vystymosi srityje veiklą. Turi būti tinkamai atsižvelgiama į Europos Parlamento ar Tarybos pasiūlymus atlikti nepriklausomą išorės vertinimą.

2. Komisija įvertinimo ataskaitas pateikia susipažinti Europos Parlamentui ir 13 straipsnyje nurodytam komitetui. Valstybės narės gali prašyti aptarti konkrečius įvertinimus tame komitete.

3. Pagal šį reglamentą teikiamos Bendrijos paramos vertinimo etape Komisija bendradarbiauja su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant nevalstybinius subjektus ir vietos valdžios institucijas.

11 straipsnis

Atskaitomybė

Komisija ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia priemonių įgyvendinimo ataskaitą, įskaitant apie pagrindinius pagal šį reglamentą teikiamos paramos rezultatus ir poveikį, kiek įmanoma. 2009 m. gruodžio mėn. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pirminę tarpinę ataskaitą apie priemones, kurių imtasi. Šiame straipsnyje paminėtose ataskaitose ypatingas dėmesys skiriamas tam, kaip laikomasi Paryžiaus deklaracijos dėl pagalbos efektyvumo ir Akros veiksmų darbotvarkės reikalavimų.

12 straipsnis

Finansinės nuostatos

Visa orientacinė suma, skiriama šio reglamento įgyvendinimui 2008–2010 m., yra 1 mlrd. EUR.

13 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 1905/2006 35 straipsnio 1 dalį įsteigtas Komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

3. Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – 10 darbo dienų 2009 m. balandžio 30 d. patvirtintoms priemonėms ir 30 dienų – vėliau patvirtintoms priemonėms.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 2010 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2008 m. gruodžio 16 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*
H.-G. PÖTTERING	B. LE MAIRE

PRIEDAS

Orientaciniai remtinų šalių atrankos ir finansinių išteklių skyrimo kriterijai:

— Skurdo lygis ir realūs gyventojų poreikiai

— Maisto kainų pokyčiai ir galimas socialinis ir ekonominis poveikis:

  — Priklausomybė nuo maisto importo

  — Socialinis pažeidžiamumas ir politinis stabilumas

  — Maisto kainų pokyčių makroekonominis poveikis

— Šalies gebėjimai reaguoti ir įgyvendinti tinkamas reagavimo priemones:

  — Žemės ūkio gamybos pajėgumas

  — Atsparumas išorės sukrėtimams

Orientacinis finansinių lėšų paskirstymas šalims grindžiamas remtinų šalių atrankos kriterijais ir atsižvelgiama į remtinos šalies gyventojų skaičių.

Be to, bus atsižvelgiama į kitus finansavimo šaltinius iš paramos teikėjų bendruomenės, kuriais trumpuoju laikotarpius gali naudotis remtina šalis, kad reaguotų į maisto kainų pokyčius.